

JEEBUS MEIDÄN TEMPELIMME

Joh. 2:12-25

12. Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin äitinsä, veljiensä ja opetuslastensa kanssa. Siellä he eivät viipyneet montakaan päivää.

13. Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

14. Tempelissä hän tapasi niitä, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysiä. Siellä oli myös rahanvaihtajia istumassa.

15. Hän teki köydenpätkestä ruoskan ja ajoi heidät kaikki ulos temppeelialueelta lampai-
neen ja härkineen. Rahanvaihtajien rahat hän kaatoi maahan, ja heidän pöytänsä hän työnsi kumoon.

16. Kyyhkysten myyjille hän sanoi: "Viekkää nämä pois täältä! **Älkää tehkö minun Isäni huoneesta markkinapaikkaa.**"

17. Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "**Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut.**"

18. Juutalaiset kysyivät häneltä: "Minkä tunnusteen sinä näytät meille, kun tällaista teet?"

19. Jeesus vastasi heille: "Hajottakaa maahan **tämä temppele**, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."

20. Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentäkuusi vuotta on tätä temppeleä rakennettu. Siinäkö pystyttäisit sen kolmessa päivässä?"

21. Mutta hän puhui **ruumiinsa temppeleistä**.

22. Kun hän sitten oli **noussut kuolleista**, hänen opetuslapsensa muistivat, mitä hän oli sanonut. Ja he **uskoivat todeksi Kirjoitukset ja sen sanan, jonka Jeesus oli puhunut**.

23. Kun Jeesus oli Jerusalemissa pääsiäisjuhlan aikana, monet uskoivat hänen nimeensä nähdessään ne tunnusteet, jotka hän teki.

24. Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska **hän tuns**i heidät kaikki

25. eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä **hän tiesi itse, mitä ihmisessä on**.

Muurien ympäröimä kaupunki

Ihminen on kuin muurien ympäröimä **kaupunki**. Meillä on omat porttimme, joiden kautta päästämme ihmisiä ja asioita sisälle omaan elämäämme. Meillä on myös portit, joiden kautta päästämme omia ajatuksiamme ulos toisten ihmisten elämään. Kaupunkilainoituksemme sisällä on sitten **temppele**, joka määrää millaiset asiat elämässämme ovat tärkeitä ja ketä elämällämme palvelemme. Siellä asuu myös **kuningas**, joka tekee päätökset käytännöllisessä elämässämme niiden arvojen perusteella, jotka hän temppeleistä saa. Kaupungissamme asuu myös **oppineiden** miesten joukko, joka selittää mahdollisimman viisaasti, miksi kuninkaan on toimittava juuri niin kuin hän tekee. Muurilla pyrimme varjelemaan sydämemme kaupunkia ulkoisilta vaaroilta ja uhilta. Muurit tarjoavat myös **suojan** sille, etteivät toiset ihmiset pääse näkemään miten likaista ja saastaista osassa kaupunkia on. Muurit kärkevät taakseen **kaksoiselämää**, jossa ulospäin saatetaan olla hyvinkin hurskaita, mutta silti saatetaan salassa harjoittaa iljettäviä syntejä.

Jeesus saapuu kaupunkiin

Jeesus saapuu tällaiseen kaupunkiin aivan selkeä päämäärä mielessään. Hän haluaa päästä sisällemme. Hän ei tule väkivalloin ja muurejamme tai porttejamme murtaen. Hän tulee ikään kuin sydämemme ovelle ja kolkuttaa. Hän käy sisälle, jos ja kun Hänelle avataan sisältä käsin. Kun Hänet päästetään sisälle, Hänellä on aivan selkeä päämäärä. Hän tulee tekemään **vallankumousta**. Ensiksi Hän menee temppeleihin, jota silloin piti hallussaan rahanhimo ja ajallisen edun tavoittelu. Jeesus tarttuu ruoskaan ja puhdistaa temppelein kauppamiehistä. Hän palauttaa temppelein taivaallisen Isän rukous- ja palvontapaikaksi.

Jeesus saapuu pääsiäisjuhille

Kaanaan häiden jälkeen Jeesus viipyi joitakin päiviä Kapernaumissa, mutta lähti sitten Jerusalemiin, koska siellä oli pääsiäisjuhla. Epäilemättä Jeesus oli vuodesta toiseen osallistunut pääsiäisjuhille, mutta nyt Hän tuli kaupunkiin ensi kertaa Messiaana. Ju-

malan säätämys oli, että Hän astui temppeliin, joka oli kansallisen elämän keskus. Siellä Hän suoritti tunnusteon, toisen Johanneksen valitsemista. Jos ensimmäinen tunnusteko liittyi luomiseen ja siihen liittyvään iloon, tämä toinen kuului jumalanpalveluselämän alueeseen ja siis Jumala-suhteen alueelle.

Tunnusteko oli erittäin merkittävä ja sen vaikutukset ulottuivat pitkälle. Siitä alkoi selkeä vihamielisyys, joka saavutti huipentumansa Jeesuksen ristiinnaulitsemisessa. Tämän tunnusteon merkittävyyttä eivät juutalaiset eivätkä opetuslapsetkaan silloin ymmärtäneet, mutta se, mitä Jeesus puhui tässä yhteydessä, kertoo mitä Hän itse ajatteli siitä.

Tempppelin tila

Mitä Jeesus löysi temppelistä? Härkien, lampaiden ja kyyhkysten myyjät sekä rahanvaihtajat olivat kansoittaneet esipihat. Viimeksi mainitut huolehtivat siitä, ettei roomalaisia eli siis pakanallisia rahoja käytettäisi temppelialueella. Kysymys oli siis siitä, että Vanhan liiton edellyttämiä uhrieläimiä ei tarvinnut enää itse kasvattaa, ne voi ostaa rahalla temppelialueella. Myyjät ja rahanvaihtajat saivat tietysti sopivan voiton palveluksistaan. Uskonnon harjoittamisesta oli tehty niin mukavaa ja helppoa kuin se ikinä vain oli mahdollista. Mutta helppo uskonnonharjoitus merkitsi samalla myös uskonnonharjoitusta, josta puuttui vitaalisuus ja voima.

Pyhä viha

Jeesus solmi nuorista ruoskan ja ajoi eläimet ulos ja kaatoi rahanvaihtajien pöydät. Kun muistamme Ilmestyskirjan ilmaisuja "Karitsan vihasta", ymmärtäenme, että Jeesus antoi ruoskan todella heilua ja hänen silmistään ja kasvoiltaan kuvastui syvä viha ja suuttumus sitä kohtaan, mitä hän näki temppelialueella harjoitettavan.

Miksi Jeesus teki näin? Kuunnellaan, mitä Hän itse sanoo:

"Viekää nämä pois täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinapaikaksi."

Paljon myöhemmin, kun Hän viimeistä kertaa puhui temppelistä, Hän käytti siitä nimitystä: "Teidän huoneenne"

"Teidän huoneenne annetaan tuhon omaksi."

Kun Jeesus näki, että paikka, joka oli tarkoitettu ihmisen pääsemiseksi Jumalan luo, oli alennuksessa, loassa, Hän suoritti tunnusteon, jonka opetuslapset myöhemmin ymmärsivät kertoneen siitä Jeesuksen sisäisestä kiivaudesta, joka paloi ja kulutti Hänen sydäntään: *"Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut."*

Jeesuksen sydämen tuli paloi sen puolesta, että saastutettu temppeli olisi voitu palauttaa varsinaiseen tehtäväänsä, johon Jumala oli sen tarkoittanut. Suurinta vääryyttä Jeesukselle merkitsi se, että Jumalan valitsema kansa ei täyttänyt tehtäväänsä. Se tehtävä olisi ollut tulla siunaukseksi kaikille kansoille, mutta he ajattelivat vain itseään ja jumalanpalveluksensa mukavuutta. Pakanat eivät merkinneet heille mitään, siksi pakanain esipiha voitiin käyttää "hyödyllisempään" tarkoitukseen kuin siihen, että pakanat voisivat siellä lähestyä elävää Jumalaa.

Tällä tunnusteolla oli kolme välitöntä vaikutusta. Ensimmäinen oli haaste, jonka tunnusteon nähneet Jeesukselle esittivät, ja Jeesuksen vastaus siihen (18-22) Toinen on lyhyt kuvaus siitä, millaista uskoa tunnusteko ihmisissä herätti ja miten Jeesus siihen suhtautui (23-25). Kolmas oli Jeesuksen ja Nikodeemuksen välinen keskustelu. (3:1-21)

Tempppelin puhdistaminen oli tunnustekona samalla tavalla ihme kuin muutkin Jeesuksen tunnusteot. Ihmeluonne näkyy siinä, että kukaan tai mikään ei kyennyt Jeesuksen ankaria toimenpiteitä vastustamaan, vaikka paikalla oli toki temppelivartiosto (siis poliisivouvat) ja valtaisa määrä ihmisiä papisto ja juutalaisten johtomiehet mukaan lukien.

Jeesus osoitti teollaan, että Hänellä on täysin suvereeni valta toteuttaa mitä tahansa Hän hyväksi näki.

Haaste Jeesukselle 18-22

Alkukielen mukaan jakeessa 18 juutalaiset johtomiehet **vastasivat** Jeesukselle. He taajusivat sen rajun haasteen, jonka Jeesuksen toimenpiteet temppelin puhdistamiseksi sisälsivät ja vastasivat siihen:

"Minkä tunnusmerkin sinä näytät, kun näin teet?"

He olivat juuri nähneet tunnusteen ja vaativat nyt uutta, joka olisi vahvistanut ja toteen näyttänyt edellisen. Joukossa olijoista vähintäänkin Nikodeemus oli ymmärtänyt temppelin puhdistamisen merkityksen, sillä keskustelussaan hän totesi Jeesukselle:

"Ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kansaan."

Siis vaikka juutalaiset näkivät merkin, he vaativat heti uutta. Sama kuvio toistui Jeesuksen toiminnassa useamminkin. Ihmisille ei koskaan näytä riittävän kokemuensa merkien määrä. Aina uutta vaaditaan.

Lopullinen merkki

Tätä taustaa vasten Jeesuksen vastaus on todella merkittävä:

"Hajottakaa maahan tämä temppele, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."

Kuinka moni meistä olisi tuossa tilanteessa ymmärtänyt, mitä Jeesus tarkoitti? Ei kukaan! Kukaan Jeesuksen kuulijastakaan ei ymmärtänyt. Juutalaisten johtomiehet nauroivat Hänelle! *"46 vuotta on tätä temppeleä rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?"* Heidän reaktionsa oli täysin luonnollinen. Meikin olisimme todennäköisesti sanoneet jotain saman tapaista. Johannes on täysin rehellinen. Hän tunnustaa, että eivät opetuslapsetkaan ymmärtäneet ennen kuin vasta sitten, kun Jeesus oli nousut kuolleista.

Mutta meidän on nyt tänään mahdollista ymmärtää täysin se, mitä Jeesus tarkoitti:

Ei ole mitään muuta merkkiä, jolla Jeesuksen tekojen ja opetusten totuusarvo voitiin kiistattomasti todistaa kuin se, että Hänet ristiinnaulittiin ja Hän nousi kuolleista. Jeesus ei tarkoittanutkaan, että Hänen sanojansa olisi kukaan silloin voinut ymmärtää, mutta lausumalla ne niin, että opetuslapset muistivat ne, Hän osoitti, että Hänen toimintansa alusta lähtien kaiken keskuksena ja tähtäyspisteinä oli Golgatan risti ja ylösnousemusem voitto. Niissä näkyy Hänen valtuutuksensa ja arvovaltansa ydin.

Samaan asiaan viittaavat muut evankelistat Hänen myöhemmässä toiminnassaan, kun he rekisteröivät Hänen puheensa Joonan merkistä:

"Tämä paha ja aviorikkoja sukupolvi etsii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta kuin Joonaan merkki. Sillä niin kuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin pitää ihmisen pojan olevan maan povessa kolme päivää ja kolme yötä."

Toki Jeesus teki monia muita ihmeitä ja tunnustekoja juutalaisten nähden, mutta mikään niistä ei riittänyt synnyttämään vakuuttuneisuutta. Vasta kuoleman ja ylösnousemusem voitto tuli olemaan lopullinen ja riittävä siihen.

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus muodostivat opetuslapsille ja sitten myös meille viimeisen ja riittävän todisteen siitä, että sekä Vanha Testamentti että Jeesuksen puheet (eli meille nyt Uusi Testamentti) ovat totta ja Jumalan muuttumaton sana.

He uskoivat todeksi Kirjoitukset ja sen sanan, jonka Jeesus oli puhunut.

Uskoa - muttei oikeaa 23-25

Sitten Johannes kertoo, että *"pääsiäisjuhlan aikana monet uskovat Hänen nimeensä nähdessään Hänen tekemänsä tunnusteot."* Jeesus teki siis muitakin tunnustekoja,

mutta Johannes ei niitä kerro yksityiskohtaisemmin - vain viittaa niihin, sillä keskeisimmän hän oli jo kertonut. On huomattavaa, että Johannes ei sano, että monet uskoivat Häneen, vaan "*Hänen nimeensä*". Toisin sanoen, he tunnustivat Jeesuksen Messiaaksi Hänen tunnustekojensa vuoksi. Mutta tätä seuraa hämmästyttävä jatko:

"Jeesus ei uskonut itseään heille."

Siis monet luottivat Jeesuksen nimeen, mutta Jeesus ei luottanut heihin.

Törmäämme tässä tärkeään asiaan. Jeesuksen tunnusteet synnyttivät kyllä uskoa, mutta sellaista uskoa, että Jeesus ei voinut uskoa itseään näille ihmisille. Heidän uskonsa oli ihmeisiin, sensaatiomaisiin kokemuksiin perustuvaa, ohutta uskoa. Usko, joka perustuu voimatekojen ja ihmeiden ihailuun, voi kyllä sada osakseen ihmisten aplodit, mutta Jumalan Poika ei voi uskoa itseään sellaiselle uskolle.

Usko, jolle Jeesus voi myös oman sydämensä avata, perustuu uudestisyntymisen ihmeeseen. Sitä avaa Nikodemuksen ja Jeesuksen käymä keskustelu seuraavassa luvussa. Aito usko syntyy Jeesuksen sanan kautta, kun Hän paljastaa meille sydämemme syntisyyden mutta avaa myös Golgatan uhrikuolemansa salaisuutta.

Herra näkee

Lopuksi tekstimme valaisee Jeesuksen persoonaa:

"Jeesus tunsi heidät kaikki. Hän ei tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän itse tiesi, mitä ihmisessä on."

Jeesus tuntee ihmisen yleisesti ja Hän tuntee jokaisen yksilön erikseen. Juuri siksi Hän ei voinut uskoutua. Mutta tähän kätkeytyi kuitenkin Jumalan ääretön ja iankaikkinen halu pelastaa. Sitä huolimatta Hän ei voinut uskoutua heille. Hän tarvitsi jotain syvempää, jolle rakentaa. Parannuksessa syntinsä tunnustavaa ja totuuteen tulevaa uskoa.

Saattaa tuntua pelottavalta, että Herra Jeesus näkee tälläkin hetkellä, saarnaa kuunnellussamme, miten ajatuksemme saattavat yhtäkkiä lentää aivan sopimattomaan ja pimeään suuntaan. Herralta emme todellakaan voi salata pienintä tunteittemme häivähdystäkään. Mutta toisaalta on todella vapauttavaa, että meidän on mahdoton salata Häneltä mitään. Hänen totuutensa valossa löytyy todellinen vapaus, koska minkä Hän paljastaa, sen Hän myös tahtoo tänäänkin puhdistaa pyhällä verellään, jonka Hän vuo-datti Golgatalla Sinun ja minun puolesta. Herran valon paljastamina ja Golgatan uhrin tähden syntimme anteeksi saaneina uskallamme elää aitoa elämää, jossa meidän ei tarvitse salailla itseämme ja yrittää vetää rooleja, jotka eivät ole totta.

Jeesus temppelimme

Ilmestysmaja ja pyhäkkö olivat Vanhassa liitossa paikkoja, joissa Jumala halusi ilmoittaa itsensä ihmisten keskellä ja osittaa, että on vain yksi oikea tie Jumalan yhteyteen, uhrin tie. Täydellinen ja lopullinen uhri oli Jeesuksen ristin kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Hän, ylösnoussut Temppelimme, on tie taivaalliseen temppeliin asti.

Jeesus itse on temppelimme, pyhäkkömme. Tästä tosiasiasta voi tehdä ainakin seuraavia johtopäätöksiä, kun vertaamme Häntä Vanhan Testamentin ilmoitukseen:

- Herra on **matkustava pyhäkkö**, niin kuin aikanaan Ilmestysmaja. Missä ikinä olemme, siellä on Herra kanssamme, siellä on Herran asunto.

- Pyhäkkönä Herra itse on **pakopaikka** takaa ajetuille. Saat paeta syyttävää omaatuntoa Hänen anteeksiantavaan rakkauteensa. Voit huolinesi paeta Hänen luokseen. Pakopaikka on aina lähelläsi.

- Temppeli on **palvelun, palveluksen ja ylistyksen paikka**. Pyhä on läsnä. Hän kuulee rukouksesi ja ottaa vastaan uhrisi. Kirkot ja kappelit eivät ole välttämättömiä Herran palvelukseen - vaikkeivät ne kokoushuoneina ole myöskään mikään este Herran palve-

luun. Tee myös omasta makuuhuoneestasi ja päivittäisistä matka- ja lenkkireiteistäsi itsellesi pyhäkkö. Herran läsnäolo tekee paikasta pyhäkön.

- Temppelessä, sen kaikkein pyhimmässä vallitsi **hiljaisuus**. Herran läsnäolo on Sinulle sydämen hiljaisuuden ja rauhan paikka jopa vilkkaan liikenteen ja työpaineiden keskellä.

- Temppeli oli kooltaan yllättävän **pieni**. Herran ilmestyminen ei edellytä suuruutta ja mahtipontisuutta.

- Herran läsnäolo on **pyhyiden ja puhdistuksen** paikka. Pyhityksemme ja puhtautemme on suorassa suhteessa läsnä olevan Pyhäkön työhön meissä.

- Temppeli on **yhteyden ja ilmoituksen** paikka: Aaronin kukkiva sauva, manna-astia ja lain taulut kertovat, että Herran läsnäolon temppeleistä kasvaa hedelmää, sieltä juoksee elävän veden virta ja sieltä löytyy se Kristuksen lahjavanhurskaus, joka kestää Jumalan lailla mitattaessakin. Tällaiseksi temppeleksi Herra Jeesus tulee meille. Hän ei jää jonnekin kauas vaan Pyhässä Hengessä meidän ruumiimme saa toimia Hänen asuntonaan, Pyhän Hengen temppeleinä.

Jeesus sydämessämme

Jeesuksen - Temppeelimme - asettuminen sydämiimme merkitsee sisäisen ihmisen voimistumista Pyhällä Hengellä (Ef 3:14-21), rakkauten juurtumista, Kristuksen rakkauten syvenevää tuntemista, osallisuutta Jumalan täyteyteen. Se on suunnattomasti enemmän kuin mitä voimme ymmärtää. Herra itse haluaa raivata sydämemme sellaiseksi huoneeksi, että Hän voi siellä asua. Hän tekee sen tuomalla syntimme valoon, jotta Hän verellään ne myös puhdistaisi. Tarvittaessa Herra tarttuu ruoskaan ja kaataa kumoon sydämemme väärät tärkeysjärjestykset. Liike-elämä sinänsä ei ollut syy, miksi Jeesus tarttui ruoskaan, vaan se, että Herran rakkaus oli korvattu rakkaudella mammonaan.

Herra on kaikkialla läsnä. Hän on lähellämme. Mutta Hän ei tyydy ennen kuin Hän saa myös Sinun sydämesi asunnokseen. Sekään ei vielä riitä Hänelle. Hän haluaa päästä sydämesi valtiaaksi, sen keskukseen. Anna Hänen ruoskansa koskettaa kipeällä tavaltaan sitä, mikä on väärässä paikassa elämässäsi, jotta Hän saisi olla suuri rakkautesi.

Seurakunta Pyhän Hengen temppeli

Jerusalemien temppeli hävitettiin, koska Pyhän Hengen vuodattamisen jälkeen Jumala valitsi asumukseensa oman seurakuntansa ja sen yksittäisten jäsenten ruumiin. Siksi meille on luovuttamattoman tärkeää kokoontua yhteen yhteisenä Jumalan asumuksena ja pyhittää myös oma sydämemme Pyhän Hengen asumukseksi. Sydäimestä lähtee elämä. Se merkitsee sydämen taivuttamista Jumalan sanan hallintaan silloinkin, kun omat tunteemme ja halumme veisivät meitä toiseen suuntaan.

Esimerkki siitä, kun Herran Henki asuu ruumiimme temppelessä

Tunnen aamun sanomalehden tuoksussa,
tunnen kesän kylmän veden hyvässä maussa,
tunnen illansuun tuulikellon terävässä soinnissa,
tunnen yön voimakkaassa sammakon kurnutuksessa.
Tämäkin päivä päättyi,
jokaisessa sen tapahtumassa
tunnen Jumalan armon ja rakkauden.

Tämän runon kirjoitti **Genzoo Mizuno** (1937-1984) ei kyennyt liikuttamaan käsiään eikä jalkojaan eikä liioin puhumaan. Vain hänen näkö- ja kuuloaistinsa toimivat normaalisti. Hänen äitinsä ja veljensä vaimo osoittivat järjestyksessä sormillaan sanakirjassa olevaa tavumerkkiluetteloja ja kun he tulivat Genzoon haluaman merkin kohdalle, hän antoi merkin silmiään räpyttämällä. Näin he kirjoittivat merkki merkiltä sanat ja lauseet

ylös.

Kansakoulun neljäsluokkalaisena vuonna 1945 Genzoo sairastui lavantautiin ja menetti täydellisesti liikunta- ja puhekykynsä. Viisi vuotta myöhemmin heidän paikkakunnallaan evankelioimistyössä ollut pastori **Miyai** sai julistaa perheelle ilosanoman Kristuksesta ja Genzoon ahtaaseen, yhden huoneen maailman tunkeutui uusi valon säde. Koska Genzoo kuitenkin näki ja kuuli, hän alkoi innokkaasti lukea Raamattua ja kuunnella "Luterilainen tunti" ja "Maailman valo" -nimisiä radio-ohjelmia. Mutta hän ei tyytynyt vain lukemaan ja kuuntelemaan. Hän alkoi suorittaa Raamattu-kirjekursseja silmänräpytysmenetelmää käyttäen.

Noin 25 -vuotiaana Genzoo alkoi kirjoittaa runoja. Häneltä ilmestyi kaikkiaan neljä runoteosta. Jokaisen runon hän ensin opetteli ulkoa ja sitten tavu tavulta välitti tulkilleen. Työ oli vaikeaa ja tuskallista, kärsivällisyyttä vaativaa ja hidasta. Miksi hän kuitenkin näki sen vaivan, että kirjoitti? Hän vastasi itse näin:

Ennen kuin unohdan,
ennen kuin mielestäni katoaa
juuri kuulemani
juuri näkemäni
sydämessä kokemani
valmistan hetken ylistääkseni
Herran ihmeellisistä teoista.

Genzoo halusi ylistää Jumalaa ja levittää Jumalan rakkautta. Hän ei voinut olla kirjoittamatta Herran armosta. Genzoon runoja lukiessani jään hämmästelemään, kun niistä ei löydy vähäisintäkään katkeruutta tai vain hyvin vähän omien vaikeuksien kuvaamista. Sen sijaan ne ovat täynnä kiitosta siitä onnesta, joka hänellä oli Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Niissä on myös syvä rakkauden sävel kaikkia kärsiviä ja ahdistettuja kohtaan. Voisi kuvitella, että 39 vuotta vuoteessa mykkänä olisi ollut maanpäällistä "helvetiä", mutta sen perusteella, että Kristuksen elämä on vuodatettu Genzooseen, hänen koko olemassaolonsa säteili taivaallista valoa ympäristöön.

Japanilaiseen uuteen virsikirjaan on päässyt kaksi Genzoon runoa. Toinen niistä kuuluu:

Ellen olisi joutunut kärsimään,
en olisi oppinut tuntemaan Jumalan rakkautta.

Ellei niin moni olisi suostunut kärsimään,
Jumalan rakkaus ei olisi päässyt leviämään.

Ellei Jeesus olisi kärsinyt,
Jumalan rakkaus ei olisi ilmestynyt.

Genzoon luona kävi paljon ahdistuksiinsa apua ja lohdutusta etsiviä ihmisiä. Hän kävi myös laajaa sielunhoidollista kirjeenvaihtoa. Monet hänen runonsa ovat saaneet sävellet ja niitä lauletaan ylistyslauluina Herralle. Hänestä on tehty filmejä ja useita haastatteluja Japanin televisioon sekä kolme kirjaa. Hänen runojaan on käännetty useille kielille. - Eräälle Genzoon kotiin matkalla olleelle henkilölle muuan paikkakuntalainen oli todennut: "Genzoo on meidän kauppalamme aarre." - Kun Jumala sai täyttää ja ottaa käyttöönsä sen, mikä ei mitään ole, siitä totisesti tuli aarre. Genzoo kirjoitti elämänsä salaisuudesta runon, jota lauletaan myös virtenä:

Kun aamulla hiljaa rukoilen
tälle yhdelle päivälle Jumalan armoa,
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva rauha.

Kun aamulla hiljaa tutkistelen
Jumalan armoa, joka on hengen ravinto
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva toivo.

Kun aamulla hiljaa ylistän Jumalaa,
joka antaa minulle uuden päivän
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva ilo.

Suomeksi Genzoon runoja on laulanut mm Lasse Heimonen CD:llä "Ei pisaraakaan liikaa".

Täällä alhaalla, Jeesus, Herrani vaelsi,
kukaan ennen häntä ei eikä jälkeen
sellaista tietä ole kulkenut.

Jeesus, Herrani, Sinä kuljit tien Golgatalle.
Sinä opastit ja ohjasit minut tielle iankaikkiselle.
Kiitos, Herrani, ristin tiestäsi, aamen!

Täällä alhaalla Jeesus, Herrani, julisti,
kukaan ennen häntä ei eikä jälkeen
sellaista kieltä ole puhunut.

Jeesus, Herrani, sinä puhuit niin lempeästi.
Sinun Sanasi minut puhdisti, kaikki synnit sain anteeksi.
Kiitos, Herrani, ristin Sanasta, aamen!

Täällä alhaalla, Jeesus, Herrani, rakasti,
kukaan ennen häntä ei eikä jälkeen
sellaista rakkautta näyttänyt.

Jeesus, Herrani, Sinä rakastit sieluani.
Sinä vuodatit Pyhän Henkesi sisimpääni armossasi.
Kiitos, Herrani, rakkaudestasi, amen!

Entä Sinä?

Onko Herra Jeesus saanut jo astua Sinun sydämesi temppeliin? Ellei vielä, niin huuda häntä koko sydäimestäsi avuksesi! Hän on luvannut, että jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan. Hän haluaa tulla sydämeesi puhdistamaan sen ja antamaan Sinulle ilon salatusta sydämen yhteydestä Hänen kanssaan.

Jos Herra asuu jo Pyhän Hengen kautta sydämessäsi, avaa Hänen hallintaansa myös ne pimeät sovet sydämesi temppeliä, joissa katsot voivasi yhä itse pitää asiat hallinnassasi.